

دوربین اتاق کودک سارقان حرفه‌ای و خطرناک را گیر انداخت!

به گزارش سایت خبری پرسون، دو سارق حرفه‌ای با نام‌های مستعار م. زرنگ و ع. هوشنگ به اتفاق هم تصمیم به سرقت از یک منزل مسکونی در محله‌ای اعیان نشین در شمال شهر تهران گرفتند. نقشه این کار را کشیدند و در حدود یک ماه، آن منزل و رفت و آمدهای مربوط به آن را تحت نظر گرفتند، تا بالاخره توانستند برنامه زمانی حضور و عدم حضور صاحب خانه در منزل را به دست آورند. بر طبق این برنامه زمانی، آنها اقدام سارقانه خود را شروع کردند و حتی در ورود، توانستند از سد دزدگیر رد شوند، اما آنها غافل از این بودند که این منزل همچنین مجهز به ابزار امنیتی دوربین اتاق کودک است. همین غفلت، چنان که در زیر بیشتر توضیح می‌دهیم، آنها را گرفتار کرد.

ماجرای سرقت چه بود؟

صاحب خانه، آقای غلامی، از تجار متمول اسباب بازی و دارای زندگی مرفهی است. چهل ساله، متأهل و دارای یک فرزند دختر یک ساله است. او فردی محتاط و همچنین بسیار باهوش است. به خاطر حساسیت‌هایی که در مورد مراقبت از دخترش دارد اتاق فرزندش را به یک دوربین مداربسته اتاق کودک مجهز کرده است، و برای منزلش با مشورت با کارشناسان ایران دزدگیر نیز یک دزدگیر منزل تهیه و نصب کرده است.

در روز حادثه، سارقین طبق پیش بینی دقیق انجام شده‌شان، از عدم حضور آقای غلامی در خانه استفاده کردند و با استفاده از آلات و ادوات حرفه‌ای خود اقدام به غیر فعال کردن دزدگیر منزل و باز کردن درب ورودی منزل نمودند. ورود آنها به منزل بدون هیچ حادثه‌ای و بدون این که زمان زیادی صرف آماده سازی مقدمات شده باشد صورت گرفت. آقایان سارق پس از ورود غیر مجازشان به منزل، همه چیز را تمام شده تلقی می‌کردند و از این که به نظر خودشان می‌توانستند سرقت خود را با خیال راحت و فرصت زمانی کافی انجام دهند خوشحال بودند. به عقیده آنها مانع دیگری وجود نداشت که لازم باشد آنها کاری برای برداشتن آن مانع از سر راهشان انجام دهند.

گرچه آنها از سد مانع اصلی یعنی دزدگیر رد شده بودند و حدس می‌زدند که می‌توانند به راحتی محیط شبانه داخل خانه را با چراغ قوه‌های خود و حتی با برقرار نمودن مجدد جریان برق خانه که آنها برای ورود به خانه آن را قطع کرده بودند روشن کنند اما احتیاط کردند و ترجیح دادند سرقت خود را در تاریکی انجام دهند. از این رو با خیال راحت و در تاریکی کامل مشغول جمع آوری اموالی که از قبل شناسایی کرده بودند شدند.

آنها همه اتاق‌ها را تحت پوشش جمع آوری اموال قرار دادند. طبیعی است که آخرین اتاقی که مورد دستبرد آنها قرار گرفت اتاق خواب کودک بود – چون قاعدتاً در مقایسه با دیگر اتاق‌ها دارای اموال با ارزش کمتری است. با این حال، به فاصله کمی پس از ورود به اتاق کودک که کاملاً تاریک بود ناگهان صدای آژیر دزدگیر بلند شد. صدای این آژیر، سرایدار ساختمان و به فاصله کوتاهی نگهبانان اطراف و به دنبال آن پلیس را به سمت منزل و اتاق کودک کشاند و خیلی زود سارقین همراه با تمام اموال سرقتی آقای غلامی به دام افتاده و دستگیر شدند.

اما ماجرا چه بود؟ همان طور که گفته شد آقای غلامی اتاق کودک خود را مجهز به دوربین مدار بسته اتاق کودک کرده بود. اما فقط همین نبود. ایشان به خاطر احتیاط شدیدی که در مراقبت از کودک خردسالش دارد دوربین اتاق کودک را به علاوه مجهز به سیستم دید در شب که برای برخی از دوربین‌های پیشرفته اتاق کودک مرسوم است، همراه با منبع تغذیه مستقل، کرده بود. این دوربین‌ها قادر به مشاهده و تشخیص اجسام و انسان‌ها و سایر موضوعات، در تاریکی هستند. و سیستم، به علاوه طوری طراحی شده است که تشخیص هر حرکت در تاریکی را به صاحب خانه به صورت هشدار گزارش می‌کند. بنابراین، حرکت سارقین نگویند بخت در تاریکی اتاق کودک نیز توسط سیستم شناسایی و به آقای غلامی گزارش شده بود. ایشان هم بلافاصله از راه دور اقدام به فعال سازی دزدگیر و به دنبال آن پخش آژیر کرده بود.

توصیه‌های امنیتی برای حفاظت از منزل

به این ترتیب می‌بینیم که چگونه دوربینی که برای حفاظت از کودک طراحی شده بود این چنین، اموال آقای غلامی را از چنگ سارقین به در آورد. اما به نظر می‌رسد موضوع اساسی برای آقای غلامی، بیش از آن که نجات اموالش از چنگ سارقین بوده باشد نجات کودک دلبندش از مهلکه خطری که برایش ایجاد شده بود باشد. مسأله را این طور تصور کنید که جناب غلامی دوربین کودک برای اتاق فرزند دلبندش نصب نکرده بود و به جای آقایان م. زرنگ و ع. هوشنگ سارق، اخاذانی حرفه‌ای که عشق آقای غلامی به کودکش را شناسایی کرده بودند اقدام به ربودن کودک جهت اخاذی می‌کردند. در آن حال شاید آقای غلامی برای پس گرفتن فرزندش از اخاذان نه تنها حاضر به دادن اموال خانه که حتی اموال تجارتخانه‌اش به اخاذان می‌شد.

به این ترتیب مشاهده می‌شود که گویا برای امثال آقای غلامی هزینه کردن برای نصب دوربین کودک و دزدگیر و تجهیزات تکمیلی و جانبی آنها برای حفاظت کامل، نه تنها امری احتیاطی که امری واجب است. در واقع وجود این تجهیزات امری کاملاً بازدارنده برای ارتکاب سرقت و جرم توسط سارقان

و اخاذان است به ویژه اگر علناً اعلان شود که مثلاً این خانه مجهز به دوربین اتاق کودک و دزدگیرهای مجهز است. معمولاً متجاوزانی که این قدر برای شناسایی رفت و آمد و اموال اشخاص سوژه، وقت می‌گذارند همچنین از سیستم‌های امنیتی و درجه پیشرفته بودن آنها مطلع می‌شوند و به احتمال زیاد به دنبال این اطلاع، از تصمیم خود منصرف می‌شوند. بالاخره همه سارقان، به نابلدی متجاوزان به منزل آقای غلامی نیستند که بدون شناسایی کافی سیستم‌های امنیتی خانه دست به ریسک بزرگ سرقت و تجاوز به اتاق کودک بزنند.

برای جناب غلامی جای شکر دارد که شانس با او یار بود و خطری متوجه فرزند و اموالش نشد و احتمالاً از این پس به متجاوزان پیشاپیش به نحوی، مجهز بودن خانه‌اش را بهترین سیستم‌های حفاظتی و پکیج کامل دوربین مداربسته و دزدگیر اماکن اعلام خواهد کرد.